

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

Dominica decima

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52716)

Dominica X. post Pentecosten.

EXHORTATIUNCULA I.

Duo ascendunt ad templum orantes : Unus superbus Phariseus ; alter humilis publicanus. Primus repellitur : Recipitur secundus. Fili ! detestemur fastum, & superbiam Pharisei ; imitemur autem publicani humilitatem. Superbis resistit Deus : Humilibus dat gratiam. Peccavimus ? bone ! cum publicano percutiamus pectus, & humiliemus in oculis Domini capita nostra !

Instructio meritoria.

Humilitatem virtutum Reginam, ut & sibi, & suis impetret, per septem dies quotidie unum ex Psalmis poenitentialibus coram Crucifixo, vel Sanctissimo recitet : Quin ut cum publicano in omni simplicitate cordis coram Domino Deo in dies ambulet, ab hodierno die vim naturæ inferat, & sedere ad mensam discat erecto semper, & ab omni pariete vel sedili libero corpore sub tessera hodierni Evangelii : *Domine ! propitius esto mihi maximo peccatori.* Pergamus

in

in hoc exercitio, & magni erimus coram Domino. Hic humilitatem respicit, non commoditatem.

II.

Quid in Pharisæis, & hypocritis, ac omnibus impiis periculosissimum? propria confidentia. *Confidunt enim in se tanquam iusti*, qui extremi interim sunt hostes Dei. O miseros! quos propria excæcat confidentia! Fili! si iusti sumus, in nosipos confidere non debemus, nec bonum, quod possidemus, nobis adscribere condecet. Unde enim iusti? unde boni? unde pii vel devoti? nonne Dei gratiâ sumus id, quod sumus?

Instructio meritoria.

Tinea est propria complacentia, & in suas vires nimia confidentia. Confidit Lucifer, confidit & Adam cum mille aliis. Quò devenerunt? heu! legamus Scripturas, & exhorrescimus. Ad debellandam hanc cruentam bestiam cuilibet operi in nostro cubiculo, vel cellâ peragendo flexis genibus tria *Ave* cum totidem *Gloria Patri*: Et collectam: *Actiones nostras quaesumus &c.* præmic-

mittamus, nosque mentaliter Omnipotentiae, Sapientiae, & Bonitati Divinae affectuosè commendemus. Hic quid difficultatis? non video. Fiat igitur, quod summopere placebit SSS. Trinitati. Quid habes, quod non accepisti?

III.

Charitas fraterna ô quàm pretiosum Dei munus! sed cur inter homines tam rarum? quia dantur multi, qui *aspernantur ceteros*. Sunt verba hodierni Evangelii. Estne evidentior superbiae nota contemptu, vilipensione nostri proximi? ô fili! spernimus fratrem, jam sprevimus Jesum. *Quod enim uni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis*. Tali illusori & contemptori quid expectandum in die Judicii? lata jam est sententia? *Nescio vos*.

Instructio meritoria.

Ad implantandam solidam, & radicalem nostrum ipsorum vilipensionem, & aestimationem omnis proximi 12. actus propriae excellentiae, & complacentiae contrarios exerceamus, & exercitos per manus R. Patris Spiritualis SSS. Trinitati

tati offeramus. Porrò pro illis, quibus natura nostra videtur minùs devota, aut favorabilis, opera totius diei hodiernæ immolemus Crucifixo. Et hoc est rapere violenter cœlum! si non volumus resistere naturæ corruptæ, resister Deus. Heu! & hoc quâ violentiâ, ira, rigore, furore?

Dominica XI. post Pentecost.

EXHORTATIUNCULA I.

Miracula quis nescit Christi Jesu? hæc ne cui dicerent Apostoli, præcepit in hodierno Evangelio Dominus. O fili! si Dei Filius jactantiam fugit, & elationem: Quomodo nos affectemus? qui elatus est, sedet in cathedra pestilentia, éstque discipulus cadentis Luciferi. Et hunc nos sequi?

Instructio meritoria.

Superi avertant! *elatum cor*, ait S. Bern. *expers est pietatis, & compunctionis.* Contrahamus sanctam consuetudinem ad laudes humanas erubescendi, & ad alienas cordialiter gaudendi, eâsque ampliandi. Laus propria sordet: Nec
adu-